

Nhớ ngày Cha bán lúa non

Phùng Nhân

*Bây giờ con ở đây, xír sớ này giàu có;
Chẳng bao giờ biết lo sợ đến cái ăn...
Chớ hời đờ nhà mình nghèo luôn thiếu gạo!
Cha má phải đi bán lúa non...
Hoặc hỏi vay với tiền lời cắt cổ!
Đưa con nào cũng óm yếu tong teo
Mỗi tối ngồi học bài dưới ngọn đèn dầu leo lét
Bị bầy muỗi đói bu lại cắn sưng giò...*

Sáng ra hai cục ghen còn đóng trên khóe mắt!
Tội nghiệp cho chị Hai của con...
Tối ngày phải đi thụt bắt lịch, lươn, cá kèo kiếm sống!
Nên khi đi làm căn cước chẳng biết ký tên...
Chỉ gạch tréo kẻ bên!
Chỗ lẩn ngón tay trở để làm giấy đi đường...
Bây giờ nhớ lại lòng con quặn đau từng chập!
Hôm năm rồi con về làng Lộc Thuận
Có mượn được cuốn huyện Bình Đại chí mà họ mới viết
gân đây...
Thấy có ghi dòng họ Nội từ miền Quảng Nam
Giống chiếc ghe bầu vào đây khai khẩn
Trong lớp người đi mở cõi phương Nam...
Có giòng họ Bùi cư ngụ làng Lộc Thuận
Trưởng tộc là Bùi Văn Cơ...
Và rất nhiều dòng họ khác
Hiện nay có lập nên Miếu họ Bùi
Hằng năm có làm lễ thờ cúng tổ tiên
Nhưng cũng có người đi theo “bên Việt Cộng”!
Nghe nói lại khi đương thời cũng tra khảo người dân...
Ngày nay thì đã sáng mắt ra rồi
Nhưng vết thương năm xưa chưa bao giờ khép lại!
Hôm nay con ở phương trời xa ngồi viết bài thơ này...
Như một lời tạ tội với tổ tiên
Vì con đã về tới quê hương ...
Không thắp được một nén nhang như lòng mong ước!

*Xin cha má hãy tha tội cho con...
Một đứa con sống xa tổ quốc
Không làm được điều gì cho đất nước hồi sinh
Trong những đêm khuya con lặng lẽ thở dài...
Rồi viết những bài thơ nhớ về cố quốc
Nhưng thơ đã viết rồi con biết gửi về đâu!
Thôi đành xếp lại trong chồng bản thảo
Để sau này con cháu biết rõ cội nguồn./-*

Phùng Nhân